
Rykacze, st. 2, gm. Zambrów, woj. łomżyńskie, AZP 42-78

Informator Archeologiczny : badania 32, 147-148

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Miejscami zachowały się również płyty warstwy kulturowej związanej z osadnictwem z okresu wpływów rzymskich.

Ranga stanowiska jest raczej niska, choć w przypadku podjęcia dalszych robót ziemnych, konieczny jest ścisły nadzór konserwatorski.

Materiały i dokumentacja docelowo będą się znajdować w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych” oraz „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w 1998 roku”, s. 136-141.

Badania nie będą kontynuowane.

ROSTEK, st. 2, gm. Gołdap, woj. suwalskie, AZP 13-78

- osada jaćwieska z materiałem datowanym od późnego okresu wpływów rzymskich do wczesnego średniowiecza

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Annę Bitner-Wróblewską (Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie) przy współpracy Marcina Engela (autora sprawozdania). Finansowane przez PSOZ. Szósty sezon badań. Przebadano łącznie obszar około 150 m² w najbardziej zagrożonej części stanowiska.

Podjęto badania ratownicze ze względu na postępujące niszczenie stanowiska. W trakcie prac uchwycono część dużego obiektu o charakterze mieszkalnym, palenisko oraz warstwę kulturową.

Dwuczęściowy obiekt mieszkalny oznaczony jako 1 i 1a został znacznie zniszczony, dlatego nie udało się uchwycić jego planu w całości. Z obiektu pozyskano bardzo interesującą serię ceramiki wczesnośredniowiecznej, fragmenty ciężarków tkackich, przęślika, nieokreślony przedmiot metalowy oraz kilka kilogramów polepy.

W wykopach 1, 2, 4 odkryto warstwę kulturową o miąższości dochodzącej do ponad 50 cm. Znalezione liczne fragmenty ceramiki datowanej od okresu wpływów rzymskich do wczesnego średniowiecza oraz nożyk żelazny.

Wykonano również serię odwiertów w sąsiedztwie obiektu 1-1a, które zarejestrowały występowanie tam warstwy kulturowej.

Badania przeprowadzone przez Dział Archeologii Bałtów w roku 1998 potwierdziły wcześniejszą chronologię osady, która trwała tu od późnego okresu rzymskiego poprzez okres wędrówek ludów do wczesnego średniowiecza.

Badania będą kontynuowane.

Rybitwy - Ostrów Lednicki, st. 1, gm. Łubowo, woj. poznańskie, AZP 50-32/22 - patrz: wczesne średniowiecze

RYKACZE, st. 2, gm. Zambrów, woj. łomżyńskie, AZP 42-78

- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- osada średniowieczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Antoniego Smolińskiego i mgr. Sławomira Żółkowskiego. Finansowane przez EuroPolGaz S.A.

Prace miały charakter ratowniczy. Przeprowadzono je w związku z budową gazociągu tranzytowego Jamał – Europa Zach.

Stanowisko odkryto w ramach rozpoznawczych badań powierzchniowych w 1994 roku. Znajduje się ono ok. 600 metrów na południe od miejscowości Łykacze, na północnym stoku wysoczyzny opadającej ku dolinie bezimiennego strumienia, będącego dopływem rzeki Śliny.

Stanowisko ciągnęło się na odcinku 200 metrów, jednakże obiekty występowały dość rzadko. Zarejestrowano występowanie materiału ceramicznego głównie z okresu wpływów rzymskich i ze średniowiecza. W trakcie badań odkryto kilka palenisk, jeden obiekt typu półziemianka i drewnianą studnię z zachowaną do wysokości ok. 10-12 cm drewnianą obudową z bali, o grubości ok. 7-10 cm i szerokości 12-15 cm, łączonych na zrąb. Studnia wystąpiła w zakłębieniu stoku a jej zachowana część znajdowała się kilkadziesiąt centymetrów pod powierzchnią gruntu. Dno studni wyłożone było deskami, a pod nimi znaleziono fragment ceramiki z okresu rzymskiego.

Materiały i sporządzoną podczas badań dokumentację złożono w Centrum Badań Archeologicznych Fundacji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Rzeczki-Orszyny, st. 1, gm. Ciechanów, woj. ciechanowskie, AZP 43-63 - patrz: wczesne średniowiecze

Rzędziwojowice, st. 1, gm. Niemodlin, woj. opolskie, AZP 89-34/1 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Sekursko, st. 1, gm. Żytno, woj. częstochowskie, AZP 85-53 - patrz: wczesna epoka żelaza

SIEMIECHÓW, st. 2, gm. Widawa, woj. sieradzkie, AZP 73-45/57

- osada kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Marię Jażdżewską (Muzeum Miasta Pabianice) przy współudziale mgr. Ryszarda Adamczyka. Finansowane przez Fundację Badań Archeologicznych im. prof. K. Jażdżewskiego i Muzeum Miasta Pabianic. Dwudziesty trzeci sezon badań.

W lipcu 1998 r. Muzeum Miasta Pabianic kontynuowało badania osady ludności kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego na st. 2 w Siemiechowie. Osada usytuowana jest na wzniesieniu zwanym „Piekło”, na granicy gruntów wsi Rychłocice i Siemiechów.

W części południowo-wschodniej stanowiska, na terenie zniszczonym przez wycięcie drzew i karczowanie pni założono wykopy nr 255-257 o łącznej powierzchni 315 m². Nawiązywały one do wykopów ubiegłorocznych.

Odkryto trzy kolejne obiekty mieszkalne - półziemianki o konstrukcji słupowej, budowane na planie prostokątnym i ewentualnie czwarty obiekt - nr 21 ze względu na niewielkie rozmiary (2 x 1,8 m) nazwany jamą w odc. 257.

Wyeksplorowano też dwie jamy gospodarcze i liczne zaciemnienia, zawierające polepę i ceramikę:

CHATA XLV - odkryta na głębokości 42 cm od powierzchni ziemi, miała kształt wyraźnego prostokąta 4,55 m (po linii północ-południe) x 3,1 m (po linii wschód-zachód). Wypełnisko chaty, stanowiła czarna, przepalona ziemia z ułamkami ręcznie lepionej oraz toczonej ceramiki, polepą i kośćmi zwierzęcymi a także fragmentem przedmiotu żelaznego. Na obrzeżach chaty widoczna była wyraźna smuga spalenizny.

Na głębokości 0,8 m od powierzchni ziemi, po zdjęciu wypełniska chaty, w samym jej środku zarysowało się bardzo wyraźne, koliste zaciemnienie - ślad wkopanego pojemnika o średnicy 1,2 m, z płaskim dnem na głębokości 2 m od powierzchni ziemi. Na tejże głębokości widoczne były ślady po 5 słupach usytuowanych wzdłuż dłuższych (wschodniej i zachodniej) ścian chaty. Prawie płaskie dno chaty sięgało głębokości 0,8 - 1 m od powierzchni.

CHATA XLVI - odkryta na głębokości 45 cm od powierzchni ziemi, w przybliżeniu prostokątna, niewyraźnie rysująca się w planie płaskim, duża – około 7 m (po linii południowy zachód – północny